

Wim Sonneveld, Dora

In het bleke ochtendgloren stapelt Dora nachtclubstoelen
Want dat doet ze van tevoren, omdat ze de vloer moet spoelen
Zomaar schrobben is zo zonde, even doet ze snel de ronde
Om vooral de driekwart peuken voor het knechie in de keuken
En de bandjes van sigaren voor d'r nichie te bewaren
En vergetene corsaties zet ze thuis in kleine vazies
En de glazen met de ressie's giet ze uit in doktersflessies
Want vanavond is het feest 25 jaar is Dora werkster op die club geweest

's Avonds zit ze stil e dromen of de directeur zal komen
Met een dichte enveloppe, maar geen mens komt bij haar kloppen
Somber zet ze alle flessies met de ressie's op een rijtje
Zit te wachten nog een tijdje, ja ze wacht nog waar een tijdje
Maar zo tegen half elf proeft ze alle dranies zelf
En na nog een drie kwartier heeft ze stilletjes plezier
Sloeg eht daar niet half negen, nee ze kan er niet goed tegen
Ressie's zijn mirakel sterk, zwaaiend gaat ze naar d'r werk

Toen ze binnen kwam toen spoog ze eerst een paar keer in d'r handen
Schoof de mensen van de stoelen, maakte stapels langs de wanden
Daarna ging ze op de ronde, nam de peuken uit de monden
Brak de brandende sigaren, om de bandjes te bewaren
Trok de dure orchideeen uit de halsdecolleten
Schuimende champagneflessen, sjouwde ze bijeen als resten

Dora zong haar morgendeunen samen met de lady kreunen
Ze kroop stotend tegen benen, om de dansvloer af te nemen
En ze plaste met de emmer op de divans en de paren
En ze stak de ruwe bezem in gepermanente haren
Met een pikkinnees begonze toen de tafelsaf te sponzen
Alle poten moest ze boenen ook al stonden ze in schoenen
Eindelijk na veel proberen wisten obers en wat heren
Dora in een hoek te trekken
Waar ze met een zucht in slaap viel met een dweil om toe te dekken

Dora moest wel drie keer vragen waarom Dora werd ontslagen
Ach meneer Dora zelf had niks gemerkt had d'r plicht gedaan, gewerkt